

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: V.L., narozená..., bytem ..., zastoupené: JUDr. Lenka Tomková, advokátka se sídlem Čechova 689/11, 370 04 České Budějovice, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě ze dne 11.12.2017 proti rozhodnutím žalovaného ze dne 20.10.2017 č.j. MPSV-2017/91235-914/1, o příspěvek na péči,*

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen *s.ř.s.*) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*. Dle § 4 *odst. 1 písm. a)* *s.ř.s.* soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 *odst. 1 s.ř.s.* a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 *odst. 2 věta první s.ř.s.*). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a

povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Včasnou žalobou ze dne 11.12.2017 předanou k poštovní přepravě dne 12.12.2017 žalobkyně vyjádřila nesouhlas s rozhodnutím MPSV ze dne 20.10.2017 č.j. MPSV-2017/91235-914/1 zejména proto, že se nemůže ztotožnit s jeho závěry ani závěry předchozího rozhodnutí, když odvolací orgán, tj. žalovaný, nejméně zcela nezohlednil skutečnost, že prodělala v 5/2017 frakturu krčku, kdy se rapidně zhoršil její zdravotní stav, přičemž se jedná se o velmi vážnou zdravotní komplikaci, po jejímž prodělání není schopna zvládat základní životní funkce bez pomoci druhé osoby. Vzhledem k degenerativním změnám není schopna se bez pomoci obléci, přijímat stravu, umýt se, je zcela imobilní a pohybuje se pouze pomocí invalidního vozíku, kdy potřebuje pomoc druhé osoby 24 hodin denně, ale žalovaný při svém rozhodování nezohlednil tuto situaci, nebylo provedeno další sociální šetření v jejím bytě a bylo vycházeno pouze ze sociálního šetření provedené úřadem dne 19.1.2017, které bylo provedeno na místě ještě před frakturou krčku, na což byl žalovaný upozorněn. Také namítala, že nebyla zhodnocena její celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity a uzpůsobení sociálního prostředí. Předložená lékařská dokumentace svědčí o tom, že trpí postižením séropozitivním RAIII. stupně, deformací kloubů a atrofií svalstva, které jí neumožňuje zvládat minimálně tyto základní životní potřeby:

- 1) Mobilita - nezvládá chůzi krok za krokem, případně i s přerušováním, přestávkami, v dosahu alespoň 200 m a dále chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru a dolů.
- 2) Stravování - Není schopna nalít nápoj, stravu naporcovat a naservírovat.
- 3) Oblékání a obouvání - nezvládá se samostatně obléct a obout, svléct se a zout.
- 4) Tělesná hygiena - Není schopna se samostatně umýt, osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu a česat se.
- 5) Péče o domácnost - není schopna si obstarat běžný nákup, uvařit si teplé jídlo a nápoj a není schopna vykonávat běžné domácí práce.
- 6) Osobní aktivity - není schopna věnovat se osobním aktivitám, zajištění např. kadeřníka či nákup oblečení či obuvi, není schopna samostatně navštívit úřad či jiné služby, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
- 7) Péče o zdraví - není schopna dodržovat stanovený léčebný režim.

Závěrem proto požadovala zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 20.10.2017 i předchozího rozhodnutí ze dne 23.3.2017 a také náklady řízení bez specifikace. (K žalobě připojila mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím MPSV ze dne 20.10.2017 č.j. MPSV-2017/91235-914/1 bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni, kontaktní pracoviště Klatovy, dislokované pracoviště Horažďovice (dále jen **ÚP**), ze dne 23.3.2017, č.j. 3113/2017/HOZ, jímž byl přiznán žalobkyni příspěvek na péči ve výši 880,-Kč měsíčně od ledna 2017. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 20.10.2017 žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobkyně o příspěvek na péči dne 16.1.2017, kdy po vypracování posudku o zdravotním stavu žalobkyně dne 28.2.2017 Okresní správou sociálního zabezpečení Klatovy (dále jen **OSSZ**) se závěrem, že jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**) považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (*datum vzniku: od 16.1.2017, platnost do: 31.12.2020*), neboť dle OSSZ potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při základních*

životních potřebách: mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost. Na základě sociálního šetření a posouzení stupně závislosti OSSZ, rozhodl úřad práce dne 23.3.2017 rozhodnutím č. j. 3113/2017/HOZ podle § 4 odst. 1, § 7, § 8, § 9, § 11 a v souladu s ustanovením § 13 zákona přiznat příspěvek na péči ve výši 880 Kč měsíčně od ledna 2017 a proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě odvolání.

Žalovaný poté vyžádal posouzení stupně závislosti žalobkyně pro účely příspěvku na péči Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, oddělení výkonu posudkové služby Plzeň (dále jen **PK MPSV** či **komise**). PK MPSV vypracovala posudek po jednání konaném dne 4.10.2017 se stejným závěrem jako OSSZ, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II, jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost); z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm a ani pět nebo šest takových potřeb, není však schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a tento stav existoval i k datu 16.01.2017; doba platnosti (lhůta KLP) stanovena do 31.12.2020. Žalobkyně podle přílohy posudku PK MPSV potřebuje pomoc při zvládání těchto základních životních potřeb: mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost, tedy celkem při 4 základních životních potřebách, což odpovídá stupni závislosti I (lehká závislost). Dále komise uvedla, že u žalobkyně byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je především revmatoidní artritida s postižením velkých i malých kloubů horních a dolních končetin a páteře, osteoporóza a stav po pertrochanterické fraktuře levého femuru. Žalobkyně je plně orientovaná, normálního intelektu, vidí a slyší přiměřeně věku, kardiopulmonálně je kompenzována; funkce horních končetin je omezena v ramenních kloubech, oslabena svalová síla a jemná motorika rukou; na dolních končetinách rovněž oslabena svalová síla, nyní výrazně omezena hybnost v levém kyčli po léčení zlomeniny femuru; vpravo flexe do 80 stupňů, hybnost v kolenních kloubech je v dobrém rozsahu, flexe do 110 stupňů, extenze plná; stoj možný s oporou, chůze s oporou dvou francouzských holí anebo na vozíku; nyní probíhá vertikalizace a mobilizace po pertrochanterické fraktuře levého femuru, stav není ještě doléčený, avšak omezení způsobené zlomeninou levé stehenní kosti není trvalé.

K námitkám žalobkyně žalovaný uvedl ohledně základní životní potřeby oblékání a obouvání, že žalobkyně má přiměřené duševní i smyslové schopnosti, úchopová funkce obou rukou je zachována a podle provedeného sociálního šetření úřadu práce se oblékne sama, i když s obtížemi; při oblékání a obouvání je možné využívat i facilitující pomůcky. Dále bylo uvedeno ohledně péče o zdraví, že žalobkyně podle provedeného sociálního šetření ÚP si léky připravuje a užívá sama za pomoci dávkovače. Také bylo uvedeno, že zhoršení pohyblivosti na základě zlomeniny stehenní kosti levé dolní končetiny PK MPSV nezohlednila vzhledem ke krátkému odstupu od úrazu.

Závěrem bylo uvedeno, že žalovaný dal žalobkyni možnost v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, což využila a namítala totožně jako v odvolání neschopnost zvládání základních životních potřeb včetně fotografií; k namítaným oblastem zaujala komise stanovisko v posudkovém zhodnocení. Dle názoru žalovaného byly shromážděny dostatečné podklady pro zjištění skutkového stavu věci, vypracovaný posudek ze dne 4.10.2017 se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání žalobkyně, proto jej považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Žalovaný přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání a dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 3.1.2018 navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné, když má za to, že jeho rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správním řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno rozhodnutí zrušit; současně souhlasil s tím, aby o věci samé bylo rozhodnuto bez nařízení jednání. Také byl zopakován výsledek posouzení zdravotního stavu žalobkyně v této věci OSSZ i PK MPSV, když zjištěný stav není v rozporu s provedeným sociálním šetřením. K žalobnímu bodu, že zdravotní stav žalobkyně se po operaci fraktury krčku v 5/2017 znatelně zhoršil, bylo poznamenáno, že při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem se rozumí zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb. V odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo uvedeno, z jakých důvodů PK MPSV zhoršení zdravotního stavu způsobené zlomeninou stehenní kosti nezohlednila.

Ze zasláního *správního spisu* vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že obsahu spisu odpovídají skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí, které dle doručky bylo žalobkyni doručeno dne 23.10.2017, tak i uvedené ve vyjádření žalovaného ze dne 3.1.2018.

Následně *žalobkyně dne 8.1.2018* zaslala soudu odborné vyjádření zpracované MUDr. B. H., znalcem z oboru zdravotnictví, oddělení ortopedie, ze dne 27.12.2017, v němž jmenovaný vyjádřil, že pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně měl k dispozici nálezy z jeho ortopedické ambulance v Horažďovicích z roku 2014 a další lékařské zprávy z roku 2017 (hospitalizace 31.5.–29.6.2017 a revmatologické vyšetření z 29.8.2017) a žalobkyně není schopna péče o svou vlastní osobu bez dopomoci s tím, že po stránce ortopedické a revmatologické by se klonil k přiznání příspěvku na péči II. stupně, případně zvážit i přiznání III. stupně, což bude záležet na OSSZ.

Podáním ze dne 8.1.2018 žalobkyně souhlasila s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání, vyčísleny byly i požadované náklady řízení pro případ úspěchu ve věci. Dále *v replice ze dne 16.1.2018* žalobkyně setrvala na svém názoru vyjádřeném v podané žalobě s odkazem na odborné vyjádření MUDr. H. s tím, že považuje za zásadní, že žalovaný při svém rozhodování nezohlednil celou situaci, nebylo provedeno další sociální šetření v bytě žalobkyně a bylo vycházeno pouze ze sociálního šetření provedené úřadem dne 19.1.2017, které bylo provedeno na místě ještě před frakturou krčku. Nebyla zhodnocena celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity a uzpůsobení sociálního prostředí žalobkyně a dopad jejího zdravotního stavu na zvládání základních životních funkcí. Proto dle ní měl být vypracován odborný znalecký posudek, který by zhodnotil dopady tohoto zranění a vyvodil jasné závěry, kde by bylo posouzeno, jak dalece toto zranění zasáhne do zvládání základních životních potřeb žalobkyně, protože ta bez pomoci, dohledu a péči své rodiny by nebyla schopna žít plnohodnotný život, jako jiné osoby a tudíž nelze souhlasit se závěry, jež byly uvedeny ve vyjádření žalovaného.

Poté *žalovaný v podání ze dne 29.1.2018* k replice žalobkyně poukázal na to, že odborná (lékařská) vyjádření jsou jedním z podkladů pro posudkové zhodnocení podle posudkové medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení, když v diagnostickém souhrnu PK MPSV (v posudku) jsou uvedena vyjmenovaná zdravotní postižení (revmatoidní artritida st. III cl. c, seropozitivní s postižením velkých i malých kloubů horních a dolních končetin a páteře; osteoporóza; stav po pertrochanterické fr. levého femuru, stav po OS - 05/2017) shodně jako v odborném vyjádření ze dne 27.12.2017. Dále bylo

podotknuto, že základním principem hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je hodnocení funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby. Z definice vyplývá, že pro uznání dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu musí být přítomno zdravotní postižení, které dlouhodobě nepříznivě omezuje nebo bude omezovat funkční schopnosti nutné pro zvládání jednotlivých základních životních potřeb. To znamená, že je-li přítomno zdravotní postižení, třeba i vážného charakteru, které u konkrétní osoby neomezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání jednotlivých základních životních potřeb, nejde ve smyslu zákona o sociálních službách o nepříznivý zdravotní stav, neboť není naplněno kritérium nepříznivosti. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základních životních potřeb a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základních životních potřeb. Přitom se přihlíží k tomu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. Je vhodné připomenout, že porucha funkce (orgánu nebo systému) a porucha funkčních schopností fyzické osoby nejsou totožné pojmy, tj. porucha funkce orgánu nebo systému nemusí vždy vést k omezení funkčních schopností nutných pro zvládání základních životních potřeb. K námitce žalobkyně uvedené v replice že platnost takového rozhodnutí je stanovena do konce roku 2020, bez ohledu na skutečnost, zda se zdravotní stav po fraktuře krčku zhorší či zůstane neměnný, a bez možnosti, aby žalobkyně do tohoto data požádala o zhodnocení jejího zdravotního stavu a možnosti přiznání vyššího příspěvku na péči, bylo uvedeno, že žalobkyně má právo po právní moci rozhodnutí žalovaného, i přes stanovenou dobu platnosti posudku, podat návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči.

Žalobkyně i žalovaný souhlasili s tím, aby bylo o věci samé rozhodnuto dle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, proto soud rozhodl o věci samé bez jednání.

Dle § 3 *správního řádu*, zákona č. 500/2004 Sb., postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 *zákona ve znění platném k rozhodnému datu*, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Dle § 8 odst. 2 *zákona* se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) *stupni I* (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) *stupni II* (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) *stupni III* (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) *stupni IV* (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v *příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.*, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Příloha č. 1 vyhlášky**):

a) *Mobilita.*

b) *Orientace.*

c) *Komunikace.*

d) *Stravování:* Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny,
2. nalít nápoj,
3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji,
4. najíst se a napít,
5. dodržovat stanovený dietní režim,
6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu,
7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.

e) *Oblékání a obouvání:* Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem,
2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit,
3. oblékat se a obouvat se,
4. svlékat se a zouvat se,
5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) *Tělesná hygiena.*

g) *Výkon fyziologické potřeby.*

h) *Péče o zdraví:* Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. dodržovat stanovený léčebný režim,
2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky,
3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.

i) *Osobní aktivity.*

j) *Péče o domácnost.*

Podle § 13 odst. 1-3 zákona nárok na příspěvek vzniká dnem splnění podmínek stanovených v § 7 a 8.

Nárok na výplatu příspěvku vzniká podáním žádosti o přiznání příspěvku, na který vznikl nárok podle odstavce 1, není-li řízení o jeho přiznání zahájeno z moci úřední. Příspěvek může být přiznán a vyplácen nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o přiznání příspěvku. Nárok na výplatu zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 1 vzniká nejdříve od počátku kalendářního čtvrtletí, ve kterém byla žádost o zvýšení příspěvku podána; tím není dotčeno ustanovení § 12 odst. 4.

Splňuje-li oprávněná osoba podmínky nároku na příspěvek jen po část kalendářního měsíce, náleží příspěvek ve výši, v jaké náleží za kalendářní měsíc.

V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i předcházejícího rozhodnutí ÚP. *Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 20.10.2017 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, rovněž se vypořádal na*

podkladě posudku PK MPSV se všemi námitkami žalobkyně v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno, neprokázala žádné závažné důvody, kvůli nimž není schopna zvládat jí namítané základní životní potřeby stravování, oblékání a obouvání a péči o zdraví, tedy neprokázala, že nezvládá pět nebo šest či dokonce sedm nebo osm základních životních potřeb, aby mohlo být jejímu návrhu na změnu výše příspěvku vyhověno, přičemž z posudku PK MPSV je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Neznačená totiž, že pokud není vyhověno žadatelce, tj. žalobkyni, ohledně výše příspěvku na péči, u níž byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, že takové rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a v rozporu s příslušnými předpisy, přičemž posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (*ÚP a MPSV*). Rozhodující je totiž posouzení posudkovými lékaři i komisí, kteří zdravotní stav hodnotí zejména na základě lékařských zpráv ošetřujících lékařů žadatelů s přihlédnutím k výsledku sociálního šetření nikoli sociálním pracovníkem, který nehodnotí obsah lékařských zpráv, ale vychází z údajů sdělených žadatelem o příspěvek. Napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což napadené rozhodnutí obsahuje. Žalobkyně sice nebyla přítomna osobně posouzení jejího zdravotního stavu na OSSZ a u PK MPSV (byla jí *zaslána informace*), ale před vydáním rozhodnutí ÚP i žalovaného měla možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, případně předložit další lékařské zprávy vztahující se k předmětné době či namítat neúplnost podkladů, navrhnout jejich doplnění atd., této možnosti v řízení před správními orgány (*ÚP a MPSV*) využila, když MPSV zaslala vyjádření ze dne 11.10.2017, k němuž připojila fotografie, které dle ní prokazují její těžký zdravotní stav, neboť nezvládá nejméně 7 základních životních potřeb (jak ostatně uvedla i v podané žalobě), avšak žádné další lékařské zprávy na podporu svých tvrzení nepřipojila (až v řízení před soudem zaslala shora uvedené odborné vyjádření MUDr. H.). Lékař OSSZ i PK MPSV zhodnotili všechny předložené lékařské zprávy, jak je zjištěné ze založených posudků, tudíž skutkový stav byl zjištěn dostatečně, navíc posuzující měli k dispozici celý obsah posudkového spisu vedeného ohledně žalobkyně OSSZ, což vyplývá z obsahu posudku OSSZ i PK MPSV, tedy měli i k dispozici veškeré lékařské zprávy, které v něm byly založené. Žalobkyně si patrně neuvědomuje, že zdravotní stav v tomto řízení se posuzuje k určitému datu (viz § 13 zákona), tedy v této věci byl posouzen k datu 16.1.2017, tj. k datu podání žádosti o příspěvek na péči, proto pokud u ní dle ní k výraznému zhoršení zdravotního stavu ohledně zvládání základních životních potřeb, nic jí nebránilo v tom, aby podala po doručení napadeného rozhodnutí MPSV, jímž jí byl přiznán příspěvek na péči ve stupni I, aby podala novou žádost o změnu stupně závislosti. Datum platnosti (lhůta KLP – kontrolní lékařské prohlídky): 31.12.2020 totiž neznačená, že do té doby není možno podat žádost o změnu stupně závislosti, jak se pravděpodobně domnívala i zástupkyně žalobkyně, ale je to pouze doba platnosti posudku, po kterou nebude zkoumán zdravotní stav v případě, že nebude podána nová žádost o vyšší stupeň závislosti či nedojde ke změně příslušného právního předpisu.

Žalobkyně neprokázala svá tvrzení o tom, že nezvládá i další základní životní potřeby – kromě uznané *mobility, tělesné hygieny, osobní aktivity a péče o domácnost* navíc ještě *oblékání a obouvání i péči o zdraví* – když PK MPSV se vyjádřila ke všem jejím odvolacím námitkám proti rozhodnutí ÚP ze dne 23.3.2017 a žádnou z nich neshledala důvodnou, jelikož vycházela z doložených nálezů, přičemž v žádném z nich nebyly uvedeny skutečnosti, které by byl způsobitelné uznat nezvládání požadovaného. Ohledně základní životní potřeby oblékání a obouvání komise uvedla, že žalobkyně má přiměřené duševní i smyslové schopnosti, úchopová funkce obou rukou je zachována a dle provedeného sociálního šetření se oblékne sama, i když s obtížemi; při oblékání a obouvání je možné využívat i facilitující pomůcky. Dále ohledně základní životní potřeby péče o zdraví PK MPSV uvedla, že dle provedeného sociálního šetření si žalobkyně léky připravuje a užívá sama, používá týdenní dávkovač léků. Zhoršení pohyblivosti na základě zlomeniny stehenní kosti levé dolní končetiny PK MPSV nezohlednila vzhledem ke krátkému odstupu od úrazu (květen 2017). Tvrzení, že nezvládá navíc i základní životní potřebu stravování uvedla žalobkyně až v žalobě, tudíž se k této námitce nemohla PK MPSV vyjádřit. Stejně tak až v žalobě žalobkyně namítala, že žalovaný vycházel pouze ze sociálního šetření ze dne 19.1.2017, tedy ještě před frakturou krčku, avšak v písemném vyjádření ze dne 11.10.2017 (k podkladům rozhodnutí) pouze uvedla, že pokud to odvolací orgán považuje za nutné, lze provést kontrolu v místě jejího trvalého bydliště k prokázání jejích tvrzení – nebylo však nijak specifikováno, v jakém směru by event. mělo dojít ke změně v jejích poměrech např. ohledně bydliště, když změny ve zdravotním stavu ve vztahu ke zvládání základních životních potřeb se prokazuje lékařskými zprávami ošetřujících lékařů žadatele o příspěvek, které jsou posudkovým lékařem OSSZ či PK MPSV posudkově zhodnoceny dle příslušného právního předpisu (nikoli na základě předložených fotografií žalobkyně, které pouze dokreslují vnější vzhled), jak ostatně obsáhle uvedl i žalovaný ve svém vyjádření ze dne 29.1.2018 k replice žalobkyně shora citovaném, na který soud pro stručnost odkazuje, jelikož je znám účastníkům řízení.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět jen tehdy, jestliže se PK MPSV vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá žadatel, o jehož žádosti o příspěvek na péči se jedná. Posudek o zdravotním stavu ve vztahu k příspěvku musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru stejně jako žalovaný, že posudek PK MPSV ze dne 4.10.2017 vypracovaný za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti, jakož i správnosti, v této věci obstál, když výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro správní orgán i pro účastníka řízení, byť s ním nesouhlasí, rovněž byla uvedena příčina zjištěného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a také další zdravotní postižení žalobkyně, stejně tak i zdůvodnění závěru posudku.

Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobkyně ze dne 11.12.2017 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jejími námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP. Ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto soud žalobu žalobkyně zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. *Bez ohledu*

na výsledek tohoto řízení má žalobkyně možnost podat opakovaně návrh na změnu předmětného příspěvku, nebude-li její žádosti o změnu stupně závislosti vyhověno.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 17. prosince 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně